

ивенъ врачъ Докторъ Боневъ, интендантъ на опълчението Майоръ Манаевъ, помощникъ интенданта Капитанъ Орѣшковъ.

Бригадни командири: на 1-ва бригада Полковникъ Корсаковъ, на 3-а бригада — Полковникъ Графъ Толстой. За 1-ва Бригада назначенъ бригаденъ свѣщенникъ архимандритъ Анфилохий, а въ 3-а бригада Отецъ Н. Русинъ.

Дружинни командири: на 1-ва дружина Подполковникъ Кесяковъ, на 2-ра Подполковникъ Куртъяновъ, на 5-а Полковникъ Нищенко и на 6-а Майоръ Бѣляевъ.

Както се вижда отъ бѣлѣжкитѣ срѣщу името на всѣки офицеръ отъ 3-а дружина, почти половината бѣха Туркестанци — офицери, безъ съмнѣние храбри — калени въ боеветѣ по Туркестанскитѣ пѣсчливи стени, но за туй хора съ характеръ грубъ, съ особенъ възглѣдъ на войната, всички съ високо за себе си мнѣние, което и не крияха. Това послѣдне обстоятелство не премина, да не послужи за раздѣлението на офицеритѣ отъ 3-а дружина на два лагера, нѣ за това ще кажа по послѣ. Сега ще кажа, изобщо, за всичкитѣ офицери и кадровитѣ долни чинове, да ли тѣ напълно отговаряха на своето назначение, или не. Наистина, въпросъ твърдѣ деликатенъ, на който мъчно е да се отговори положително или отрицателно. При всичко това, азъ мисля, че тѣ не съвсѣмъ отговарятъ на своето високо назначение и то, не че бѣха офицери отъ долна проба; напротивъ, назначенитѣ офицери въ опълчението бѣхъ интеллигентни и се отличаваха съ знание на службата. По мое мнѣние, най голѣмия тѣхенъ недостатѣкъ, се заключавахе въ това, че бѣха отъ разни войскови части, разположени по всичкитѣ краища на обширното Русско Царство.

Тукъ имаше офицери отъ армията, гвардията, младата гвардия, стрѣлковитѣ гвардѣйски и не гвардейски, линейнитѣ Сибирски и Туркестански батальони, както и кирасири и кавалерийски офицери. По мое мнѣние, тѣзи офицери отъ разнo общественно положение и войнишки закалъ не можяха да се сплотятъ тѣй тѣсно, щото задружно и въ пълна гармония да